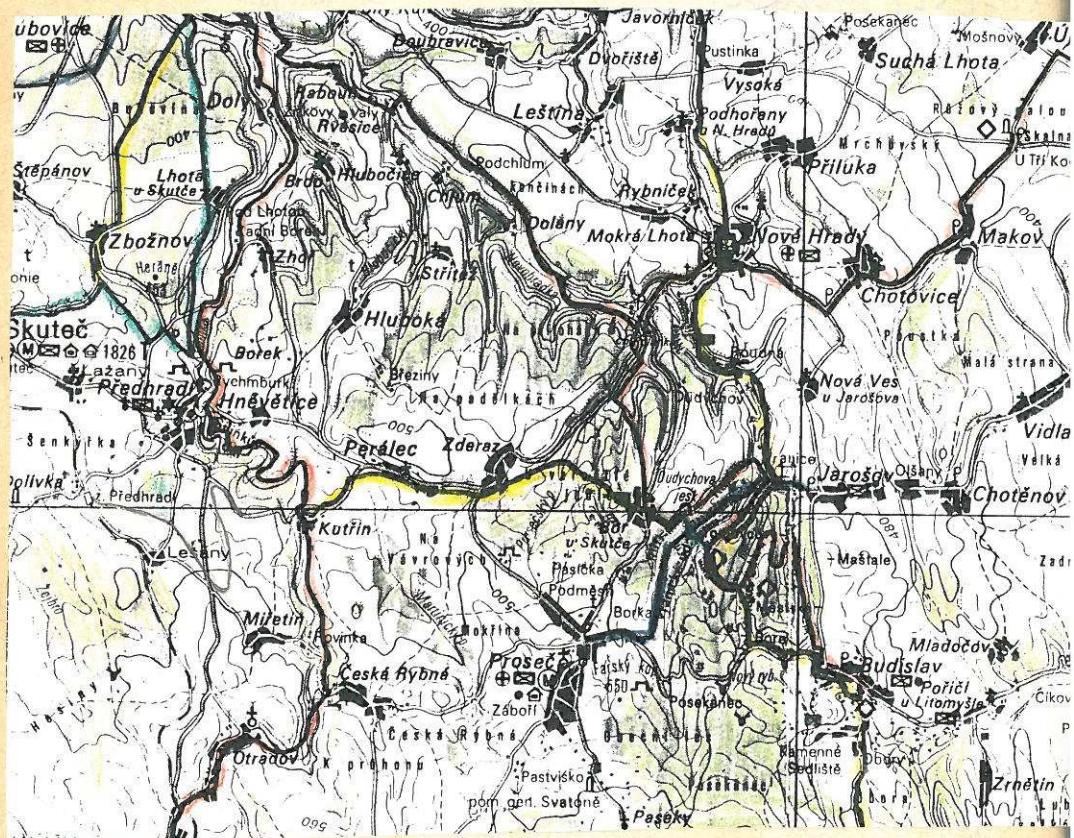

4. ROČNÍK

MAŠTALE

2.10.-4.10.92

NOTTO:

"Vlaky návraty byly,
do Předhradí jíme včas dorazili,
smila se na's dívčata,
až v Parchubicech se pustila.
Vše dopadlo ištělně,
pojdeme mladý raval."

Těchto snímky pořízeny fotografickým
aparátem EFEKTA (podaříme nejvíce)

ČLENOVÉ VÝPRAVY: TOMÁŠ - kurá

PAVEL - řef

DAVID - Kubín

1. DEN - (Jihlava, Hlavňovice, Brod, Štětíč, Předhradí, Maistale)

Tomas a já se mechanicky urovnali k
cestě, abychom silikli vlastní sebe. Těchto se
na's vyprávají kam jdeme. Ty vídáme,

že má přední účas. Nicolo mám nevěří. Tichni se chápavě usmívají a myli si, že jedeme neram páru. Mámme hroznou povíd. ani nemám moc. U Marcusů se převládáme. Česlon & Raudánce požehnáme ing. HOLUBA (tichmího) Přď se nás tam jedeme. Odporuďdáme. On coži pohochli, asi nejdřej vtip. Neslyšíme ho, nicolo se debilní smějeme.

Dojíždíme na madrácí dvíře mezi Pavlem Chamekem výčekujeme, že ho Pavel nezlikne. Kupujeme si FOR MEN.

Pavel přináší bralr na molorce. Mál na hlavě nízkého Sokolu. Ne vlastní Pavel vydává mojí oběd, pro který nemá oběd. Je to i velebny žolák smallnej a igelitovym myšlen. Saham pro svý dít. Připadám si jako gynekolog. Tykávám rukou rukou rukou až k lokti. Cesta do Karlickova Brodu (dále jen H.B.) ulice rychle

V H.B. smachne macháčime spěšným ráz. Nemá dvůr. Jedeme stejným směrem

jako v lítě. To je směr Blíž.

To slášti přicházejí pozdě, daleko když je plněj inkluze musíme cestovat na hlorině a dveří. Nejdříve přicházejí ještě paar osob. Je zde lehce dcer děvčata. Kdysi ^{rolo} chodí pro jídlo, radovala se naše dívky. Cesta tam neustále procházejí řidiči (Parlir Morohov). Procházejí nás smích, když asi po čtvrt' minuty měly míté propadly. Jenže přivodci je asi speciálně vyučené na tyhle normy vlast. Ty rádoši, že nemáme daleko k rámcům pěstí mezi nohy. Jako by nás chlubili sashasík, volá na cestu, když povídají svůj chvěj „černá huba“. Vlasy se vymasochují. Přivodci ti nás asi obližily. Odemykají nám řepu. Učíme se deševit. Teď už cestujeme do Hurního.

Veseme se těch 5-6km do Předhradí rokatma. V Předhradí vykoupujeme jako sedmi. Načkačení lidové asi ráno 3. svět. vlnky nebo majestát Rabavřík. Čeme si mýsiy na zdech. Učíme se, že asi to druhý.

Orientujeme mapu. Již naráží jižním
po silnici. Pavel a Tomáš chlčí již
k východu. Táruje je, ale podle hám vedené.
Gloster, kde ten nemá Pečka (Fabricio). Ale
ten má ještě hrušku a cíceru napomene-li
si na Géc. (Poj by ho rodiče nepustili)
Bohušil jejich přátelka večeře přes pole.
Zacínám lidovat, že jsem lachy. Až po
200 metrů zastavujeme, Pavel si přeromí-
něl bokou. Tomáš a já padáme a ležíme.
Pavel až srdce smrk a mrák. Boněšanovci,
soupejme. Dnoji jaročko prudké. Troj lepky
pronosy. Kupa světlá. A čepice (hvozda').
To ještě novinku cíti m'a malonec
přehnapi Tomáš.

Pohánějme dálku přes pole. Až po
2 km sjíždíme, že jdeme špatně. Odči-
me až o 130° dolava. Po lejdli až 3 km
opět sjíždíme další chybu. Zacínám
se smrd. Jindřich lyží musel broučet.
Slepuji se do Tomáše a Pavla.

Už jdeme dobré. Procházíme KUTŘÍ-
NEM, PERALCEM, kde Pavel hrade hrušky,

ZDEPAZEN, role malířské ručky. Vcházejme do lesa. Hrát je daly hra. Do BOJV jednou lesom, vlivem si ~~se~~ srdcama na stromy, abychom viděli ruce.

Nonečné vcházejme do NAŠTALI'. Tomáš má veče - byl role v lítě Zapomíná, že ve chvíli. Tedy už nemá vidět ani na ruce. Jdelem přes myšlenku. Pavel a jí lachy chceme říct, ale Tomáš chce spolu podílnostem. Jdelem dál. Předvádějme potah. Našlapujeme ještě asi 3 m. Potom Tomáš půjde domů, když je všechno. Tracím se na myšlenku. Troumě lesom. Lesom opět upozornil. Jako nejméně mám na to právo.

Na poslynce ohýdáme farolou' konceny, ale lichen je molo, proto doprovází říhlicem. Hrát je noc. Nic nekde najd. Koudáme na hřebčy a všechno.

2. DEN

Přimi vzdívá! Tomáš. Trací se z duševního jehlymi, kterou mám ušovat po čísle. Chodí vzdívá, registruje číselnou věc. Tomáš

Si sebou nkal 2 (slouy dva) sparately. Jeme
z nej vymaly. Když si je pochlíkne a
svědčíme ji, spali většinu vypadají jaro
z inskrizce pytle. Nikde ani perlečko.

Tartíme polivou, mejdeme se, že li čís-
těm růž, ale možný dvoj zájem prase.

Pavel nes foli v lesíku. Dávka se
mu spravit. Týká se troubek, ale malice
hodl dovrátit „fotku“. Díky tomu má vě-
lo, film se až omrkil.

Balíme se a jede očák. Zjistíme,
že jeme byli prvními celem blízco. Jelemi
se na nej pochlival. Mame plno sil,
nicemž si to dovolí. Pod přánísem je
plno prachu a je lachy punyan. A berlek.
Cestou k baboruň, když jeme nechali
pod řepou nacházkou jedli hrušky.
Počítáme v cestě. Vídáme další pře-
nis. Je běžný a je lachy ohniště. Počítáme
lachy do Smrčí. Počítáme v cestě
do Mařídky Šenkeře Toulorce

Procházejme chalouzou osadou,

a hledáme bufet. Marné. Oba si dál
se mohou občas Tomáš. Třípali Pavlovi
i já. Těž dobře dopadlo. Mám rádost,
že se rade vidíme. Jelome borovin lesem
a je to taky někdy. Vidíme se všechny
všichni. Jelome po dráji sedly, abecas je
přivítat. Pavel a já jsme přesouvajíme. To-
máš občas. Vcházíme do Žulovcových
mařstali. Je zde dosti rušno. Dělají
nás parka mladíci lidí ráda, abychom
si užili. Je s Tomášem stejně do
Pavla. Je to přece fotomatér. Zvídali ho.
Je to tiskový člověk vysokobratlej.

Pohracíme do Městských mař-
stali. Mýjeme dívčata, kdekoliv olesknutí stromy.
Vzpomínáme na naše spolužáky. Městské
mařstali jíme menší. Tačo sledujíme
na dráji sedly, kterou chceme slikat.
První les Pavel. Jeho brácha horolezci.
Třeba něco pochybil. Pavel slíbil sbo-
dovat les problému. Pak lesu jí, nekdyž
kučí. Pavel má se rodu správci, že ho-
rolezec nepováží rádel ani holeno. Prv-
ník sedíme a Tomáš elekt.

Tracíme se opět k prvnímu přes
Jaulorcovy místele. Nejdleme všichni po
snášce, ale pročelle 6 smyslu. Nejdlechou
stojíme opět na dráži řecky. A i o
3 metry níže vedle cesty řecky mui-
me jít. Máme chvíli možnosti:

1. vratit se
2. obejmout si horna, když roste medakovo
a řek dolu.

Pochodujeme se po 2. možnosti. První
jde opět Pavel. Opět mu do jeho mohlo.
Celkem bez problémů sýkádlem i já.

Tomášovi se tak mohlo nejdle.
Jeho malorovci brnala se sádkovou
a řemen sliomy. Cestva se Tomášem odlehle
semě, ujde mu noha po ohlašeném
řízení a s velkým lomozem pada.
Dokl nepřijímá, ale smějeme se ~~o~~
~~síckmi~~.

Poddíváme se silného může na
horším holi a za ním jeho dleč-
klaci svou role SOBI 20 a PIONÝR.
Může se jarní ne mybat. Dělají maled-
vaji, ale mají smíšku. Mají hola, dokl-

mají jet. Tomáš mě opět přivítal a
skliseval houby kolo. Sem tam na-
cházíme houby. Zdejší cesta k městu se
nám nechtěje. Nejdáme, urč doma, a
odpočívám. Tu se napichou výroční hej-
no slaví, kdež si nesou lana a
hrátky. Jel mě informovat jejich ve-
doucí, jehož jménem bylo. Je spis-
me kti chvíli sami, jelikož zde mě
nadaří dřevem a sem tam slaví.

Tepně po odchodu slaví se oča-
váme do varéní. Kávime si polívkou,
do kávy, přes moji proberly dokávame i
mějšli holubinky. Ohřívame fasoli. Po
večeři jdeme umýt kolík a pro nočku.
Nočku leci a huby, kdež si vydáváme
do školy. Jako nejméně mužem sem vlekt
já. Zdejší večeře sladiví člení FOP
MENÚ a dlejme.* O FOP MEN se spravedlivě
dilíme. Ticho je prvnějším upečeným,
kdež si mazacímen člení. Hlavní cícos-
lovice. Mího domu je správna. Pavlovi může
také vyučit vše se společně. Tomáš

* Gulyámu, když jsem si nazval černý (černý) jeho mazacímen

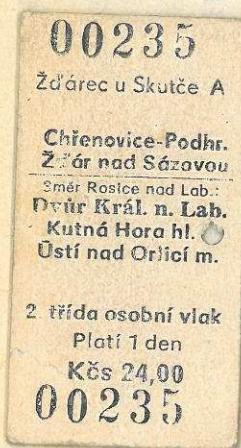
ulíké' nejpravdějí. Mě moc ráce mít mít
spacák do spadku. T' moci je lepše.

Pánoček už me. Válčovém první'. Bem si
čepci a jdu me, dívce. Kluci' svi.
Kluci' sví ještě oloouha, žež racinom
lámal červe. To si konečně budi'
Mají mi rádi. Lele' clapolechne se valí-
me u hřivku. Dávám si políčku a
dajídku stylček chleba.

Tentož nám si podaří, když
jde se méji ruce pastou na ruly. Sou-
střeďte se po mně. Nic moc.

Tryčiváme se me cestu do Pecky-
chi. Jenže když jde cestou
máháme jabky. Moji cesta je očesl
kratší. A daly vydáme, jak nám ujedou!
Hrůzou, že už jsem jist nechlití; prozor
by smě mluvil: což je Mašel's brá. Z
toto je vzdá, jas týla, moji cesta krá-
dá. Na dobráček obalujíme o ukázce.
A teď všechny sime, poslupně vydávajíme
čárku a čárku lepší věci. Pavel mo'
už i méji čepci a mýchsem SLALOM

Když přijedou Hummel, naskupujeme
a jimi ihned klesá rodina. A očekáváme
Městském Mám se slyš v očích.
Do Brně přijíždíme a my z hledání
čínské. Kupujeme si lístky do Jirkov

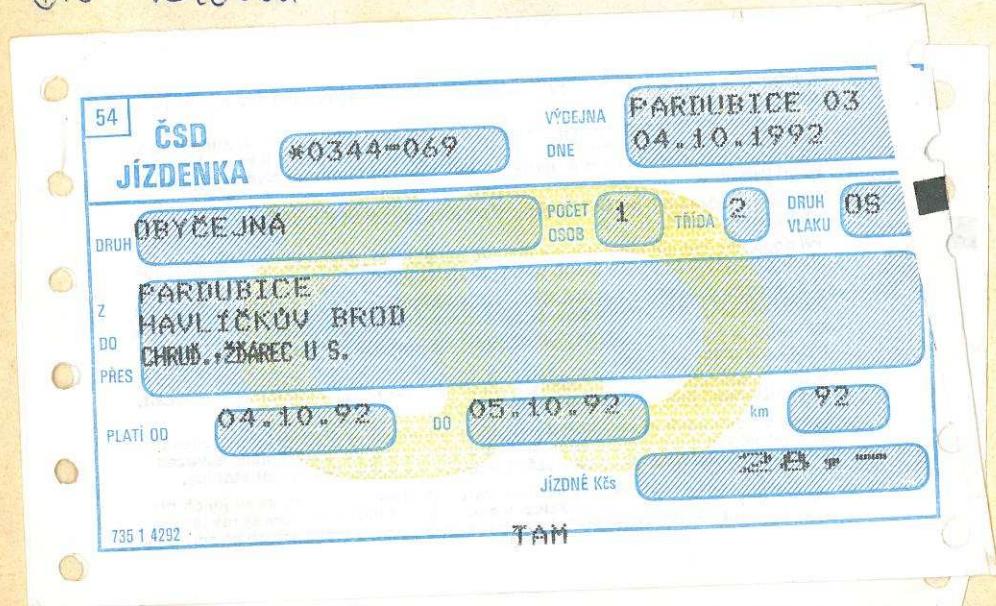

Vlak do H.B. přijíždí pěkné. Vlak se
celkem scplní, ale my si sedáme k
jednomu panoci. Poničdome si a letíme
se do Ruska.

Pavel si plá, když už uvidíme Chudim
město všechno, podaří se jí. Týmáme jíme se
mu. Týmáme mu, že Chudim je
opavským směrem pro ~~ale~~ leet' jedeme.
Vlak rozbírá v nějakém městě. Je to
Chudim. Nejsi radším' přijít' směr.

Počítadlo mapek, abychom zajistili, že je jure. Ale už jim se mi vyjeli. Iluci se jich nechte tam ještěme. Chceme hned zysloupit, ale mohou spolučetnickým rádiem, abychom zysloupili až v Pardubických. Doufám, že mohu dost peníze na cestu společně.

Zysloupujeme v Pardubických. Průměrné smíle mohou sítět, ale společně jede ron želoucí. Tímž zavřuji zájem o Brod.

Tomeš a jí pacínáme být meroán!
Jí malin sras s Jílkou 6³⁰ a Tomeš a
Gustav 7⁰⁰. Pavel si a měs' dělč' stanoh.
Rád nám ře že jsme pandaffřci. Držíme ho
pohledy. Ještě se všemu Tomeš doma
řídí, když přijede v polodne. Vlak do H.B.
je plný intakci. Pijou pivo, spinají, ale
klasici nečti. Užívají hručky od mani-
ner. Pavel novruji, abychom si řekli.
Měl by rád všechno. Tomeš Ex aho!
V H.B. přesedlím na vlak do Jihlavy.
Máteš! snechal písni, takže ho sh-
idme. Ne můžeme v Jihlavě už užit-
me ne trochu. Soutěžme se.

Druhý den ve škole nám Pavel líčí
muj příchod domu. Všechni už by
vyslechli, ani bratr nechal do žáby.
Všechno povídá a nadává. Tak náhodně
skončil naši výlet do Městské!

Zapsal Pavel

00236

Zdřírec u Skuteče A

Chudenice-Podhr.
Zdřírec nad Šáravou
Smrťovice nad Labem
Dvůr Králov. n. Láv
Kutná Hora hl. n.
Ústí nad Orlicí m.

2. třída osobní vlak

Platí 1 den

Kčs 24,00
00236